

วันพุธที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ปีที่ 15 ฉบับที่ 5088

จากยาเสพติด

สู่โลก

ยา และยาเสพติดได้รับการกล่าวขานมานานว่าเป็นยาแห่งความรัก แม้สถานะของมันจัดเป็นยาเสพติดชนิดร้ายที่มีพื้นฐานมาจากยาบ้า แต่เพราะความเชื่อที่ว่าเป็นตัวกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ ทำให้ค่าของมันเพิ่มขึ้นไม่จำกัดเฉพาะแค่วัยรุ่นชั้นสูงเท่านั้น หากกำลังเข้ามาจับบทบาทในชีวิตรักของใครหลายคน

หญิงคนหนึ่งเล่าว่า สามิชอบใช้สารเคมีประเภทยาปลูกเชือกซ์หยดในเครื่องดื่มใช้กระตุ้นและเพิ่มความต้องการทางเพศของทั้งคู่เธอยอมรับว่ากินแล้วมีความต้องการมากแต่อดสงสัยไม่ได้ว่าเป็นสารประเภทอะไร และมีอันตรายหรือไม่ เธอรู้เพียงว่าสามิมักเรียกว่า ยาเลิฟ

หญิงสาวรู้สึกร้อนใจ เพราะไม่ทราบว่าจะสารตัวนั้นจะส่งผลต่อร่างกายในระยะยาวหรือไม่ ที่จำเป็นต้องใช้เพราะไม่กล้าขัดใจสามิทั้งที่ลึกๆอยากให้สามิเลิก

ตัวอย่างของหญิงสาวรายนี้เป็นกรณีที่มีต้นเหตุจากปัญหาความบกพร่องพื้นฐานเรื่องเชือกซ์ทำให้สามิต้องหันไปพึ่งพาสารเคมีบางจำพวกซึ่งมีฤทธิ์ต่ออารมณ์ทางเพศโดยไม่มีความรู้เกี่ยวกับสารดังกล่าว

ในงานเขียนหัวข้อ 'จากยาบ้าสู่ยาอีและยาเลิฟ' ของนักวิชาการด้านจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 3 คน ประกอบด้วย **ทรงเกียรติ ปิยะกะ, ชาญวิทย์ เงินศรีตระกูล และ อานนท์ วิทยานนท์** ให้ข้อมูลว่า **ยาเลิฟ** เป็นสารเคมีตัวหนึ่งซึ่งนิยมใช้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยเฉพาะในหมู่คนเมืองในสังคมปัจจุบันตามชื่อของยาที่บ่งบอกถึงคำว่ารักตรงๆ

ต้นกำเนิดจากยาบ้า

เมื่อปี ค.ศ.1914 บริษัท Merck ซึ่งเป็นบริษัทเภสัชกรรมขนาดใหญ่พยายามสังเคราะห์อนุพันธ์ชนิดใหม่ๆ ของยา amphetamine เพื่อสรรหาตลาดความอ่อนที่มีคุณภาพดีขึ้นแต่กลับได้ยาอี MDMA แทน บริษัทจึงได้ลงทะเบียนสงวนลิขสิทธิ์ไว้ จวบจนถึงสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพบกสหรัฐอเมริกาก็มีการวิจัยยาอีอย่างจริงจัง พบว่า ยาอีไม่มีฤทธิ์ต่อระบบจิตใจร้ายแรงพอที่จะใช้เป็นวัตถุสงครามได้แต่อย่างใด

ต่อมาในช่วงสงครามเวียดนามซึ่งเป็นยุคบุปผาชนสังคมสับสนปั่นป่วนมาก จึงเริ่มมีการใช้ยาอีในหมู่ผู้เสพยาเสพติด ก็พบว่า ยาอีมีคุณลักษณะแปลก ทำให้ผู้เสพเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจอย่างประหลาด ต้องการแต่จะเปิดเผยความในใจ มีส่วน

ร่วมรู้ในความรู้สึกนึกคิดกับบุคคลอื่นๆ "ประหนึ่ง" ถักสายป่านโยงใยทางด้านจิตใจซึ่งกันและกัน"

นอกจากนี้ยังพบว่า ยาอีมีคุณลักษณะเป็นยาที่ทำให้จิตประสาทบิดเบี้ยว คือ ทำให้การรับรู้ทางอายตนะสัมผัสผิดแผกแตกต่างไปหมด เช่น มีความรู้สึกว่ากุหลาบมีรสหวานน้ำตาลมีเสียงไพเราะเสียงเพลงมีความอบอุ่น ความละมุนของดนตรีมีความหนาวจิตใจวัดได้ด้วยระยะทาง เป็นต้น

ยาอีได้ระบาดจากอเมริกาไปยังประเทศต่างๆ รวมถึงไทย แต่เพราะราคาแสนแพง ทำให้การใช้ยามีอยู่ในวงแคบ มีเพียงกลุ่มเยาวชนที่มีกำลังซื้อสูงและในหมู่ดาราที่มีชื่อเสียง ทำให้เยาวชนวัยรุ่นทั่วไปเลียนแบบ กลายเป็นกระแสนิยมเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ยาอีระบาดหนักในหมู่วัยรุ่นและหลังจากนั้น

ยาอีก็ได้พัฒนามาเป็นยาเลิฟที่มีส่วนผสมเพิ่มเติมมาอีก 3-4 ชนิด แต่ยังมีพื้นฐานของยาบ้าเป็นตัวบังคับและเน้นผลในทางเรีงรมย์มากขึ้น

ผลทางคลินิก

ยาอีและยาเลิฟจะมีผลทางคลินิกต่อร่างกายคล้ายคลึงกับยาบ้า (amphetamine) มาก กล่าวคือระยะแรกจะเป็นผลที่เกิดจากการกระตุ้นของยา เพราะมีสื่อเคมี dopamine และ serotonin หลั่งออกมามาก ต่อไปจะเป็นผลจากการที่สารสื่อเคมีเหือดแห้งไป การที่มีสารสื่อเคมี dopamine มาก

จะทำให้เกิดผลตามมา คือ มีการสร้างความทรงจำถึงผลดีของยา ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการติดยา ส่วนการที่สื่อเคมี serotonin ลดน้อยลง จะส่งผลให้เกิดอาการขาดยาทางใจ คือ มีอาการเบื่อหน่าย ซึมเศร้าคล้ายกับป่วยเป็นโรคซึมเศร้านั่นเอง

อาการเริ่มแรกจะเกิดขึ้นประมาณ 20-40 นาที หลังการเสพยาอีโดยการกินเข้าไปแล้ว โดยจะรู้สึกวูบหวิว ชูซ่า คล้ายกับอาการจากยาบ้า ผู้เสพยาอีจะรู้สึกพอใจและมีความสุข อาการที่ตามมา คือ มีความรู้สึกสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่นๆ ที่อยู่ในที่นั้น เหมือนกับ "ถักสายป่านโยงใยทางด้านจิตใจซึ่งกันและกัน" อย่างที่วาดฝันไว้ที่สำคัญ ผู้เสพยาอีมีความต้องการทางเพศสูงขึ้น แต่สมรรถภาพในการร่วมเพศกลับลดลง

สิ่งน่าสังเกตคือ ผู้เสพยาบางคนอาจจะประสบกับผลข้างเคียงของยา คือ อาจมีอาการคลื่นไส้เล็กน้อย อาจมีอาการง่วงก็ได้ กล้ามเนื้อเกร็งตัว ทำให้ปวดกรามมาก มีอาการปวดฟันตนเอง สายตาพร่า เหนือไหล่มาก และมีอาการร้อนวูบวาบไปตามลำตัว บางคนมีอาการปวดศีรษะ เกิดอาการตากระตุก (nystagmus) ก็ได้ อาการข้างเคียงที่ไม่

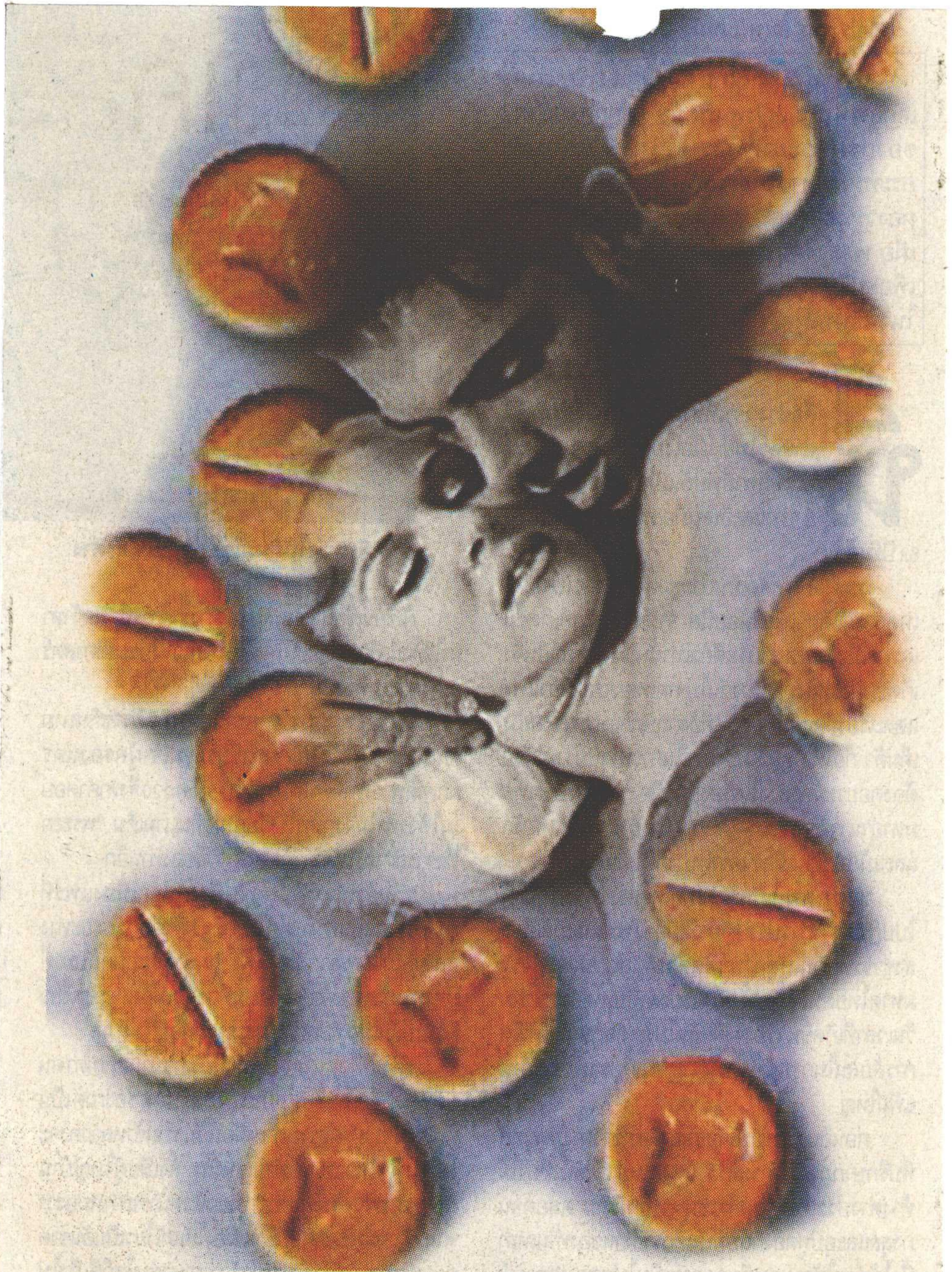
พึงประสงค์นี้อาจจะอยู่นานถึง 24 ชั่วโมง

การเสพยาอีและยาเลิฟซ้ำแล้วซ้ำอีก จึงไม่ทำให้ผู้เสพได้รับผลที่พึงประสงค์ ตรงกันข้าม ผู้เสพยาอีกลับได้ผลข้างเคียงที่ไม่ต้องการมากขึ้น ถ้าเสพยาอีอีกก็จะเกิดอาการเสพยาอีเกินขนาดทำให้มีอาการ sympathetic hyperactivity คือ ความดันเลือดและชีพจรจะขึ้นสูง ม่านตาจะขยาย หัวใจเต้นผิดปกติ เกิดอาการชัก บางคนมีไข้ขึ้นสูงจัด กล้ามเนื้อเน่าตายกลายเป็นพิษมีอาการตับเป็นพิษ บางคนมีอาการใจสั่น กระสับกระส่าย อาจมีอาการคลื่นไส้ ท้องระแวง ประสาทหลอน คือ มีอาการทางโรคจิตคล้ายผู้ป่วยโรคจิตเภท (schizophrenia) อาการเหล่านี้เกิดจาก dopamine มีขนาดมากเกินไปนั่นเอง

ในรายงานของ 3 'นักจิตแพทย์ พบว่า มีรายงานถึงการเสพยาอีและยาเลิฟทำให้เสียชีวิตได้ ทั้งนี้เพราะเกิดภาวะ sympathetic hyperactivity อย่างมากมายและฉับพลัน ทำให้ร่างกายไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้พ้นจากขีดอันตรายได้ เพียงแต่ผลด้านนี้ไม่ถูกพูดถึงมากนัก

ในฐานะสารเสพติด ยาอี และยาเลิฟ ก็ทำ ก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบประสาทไม่น้อย **และในฐานะตัวกระตุ้นอารมณ์รัก ยาอีและยาเลิฟจึง** เป็นเพียงความฝันเพียงชั่วครั้งชั่วคราวที่พร้อมจะกลับมาทำร้ายได้ทุกเมื่อ

ข้อมูลจาก <http://www.mahidol.ac.th/mahidol/ra/rapc/v4328.html>

การขาดข้อมูลทำให้หลายคนเชื่อว่ายาเลิฟและยาอีเป็นยาที่ช่วยเพิ่มอารมณ์ทางเพศ แต่ความจริงคือ มีโอกาสนำไปสู่โรคจิตเภท